

ΚΕΡΑΥΝΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.

Το ἐξῆς συμβάν, τὸ ὁποῖον ἐγένετο εἰς τὸ χωρίον Chateaufort, μάς δίδει πληρεστάτην ἰδέαν τῶν φρικτῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ κεραυνοῦ. Τὸ χωρίον τοῦτο, συγκεῖμενον ἐκ δεκατεσσάρων συνενωμένων οἰκιῶν καὶ μιᾶς ἐκκλησίας, κεῖται εἰς κορυφὴν τινα τῶν Ἀλπεων.

Ἐν ἔτει 1819, Ἰουλίου 11, ἡμέρα Κυριακῇ, περὶ τὰς 10 ὥρας καὶ ἡμίσειαν, ὅλοι οἱ τοῦ χωρίου ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὁ καιρὸς ἦτο γαληνιαῖος, καὶ ὀλίγα τινὰ νέφη μόνον ἐκάλυπτον ἐν μέρει τὸν ὀρίζοντα· τελομένης τῆς λειτουργίας, ἐνῶ νέος δεκαοκταετής ἀνεγίνωσκεν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν Ἀποστόλων, ἤκούσθησαν βρονταὶ ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην· ὁ κεραυνὸς ἀφῆρσε τὸ βιβλίον ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ νέου, κατακερματίσθην· ἡ φλόξ περιέζωσε τὸ σῶμά του, καὶ τὸν ἐσφίγγεν εἰς τὸν λαιμόν· καὶ τότε ὁ νέος, ὅστις κατὰ πρῶτον φοβηθεὶς ἐκραύγαζεν, ἀκουσίως ἐκκλίσθη τὸ στόμα, ἔπεσε κατὰ γῆς, καὶ ἐκυλίετο ἐπὶ τῶν παρευρεθέντων, πεσόντων καὶ αὐτῶν ἐπίσης, καὶ μετ' αὐτῶν ὠθήθη ἔξω τῆς θύρας. Ὁ νέος οὗτος ἐπανελθὼν εἰς ἑαυτὸν ἐμβῆκεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εὐρὼν τὸν ἱερέα λειποθυμῆμενον καὶ χωρὶς αἰσθήσεως, ἐκραξεν εἰς βοήθειαν αὐτοῦ τοὺς ἦτοον πληρωθέντας, οἱ ὁποῖοι ἐσβυσαν τὴν φλόγα τῶν φορεμάτων του, καὶ διὰ πολλῶν προσπαθειῶν μετὰ δύο ὥρας τῆς λειποθυμίας τὸν ἐπανάφερον εἰς τὰς αἰσθήσεις του. Ὁ ἱερεὺς, ἀφοῦ ἐξέμεσε πολὺ αἷμα καὶ συνηλθεν εἰς ἑαυτὸν, ἐβεβαίωσε τοὺς παρευρεθέντας, ὅτι δὲν ἤκουσε τὸν κεραυνὸν, οὔτε ἤξευρε τί συνέβη. Τὸ ἡλεκτρικὸν ῥευστὸν διέλυσε τὰς χρυσᾶς ταινίας τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ἐπιτραχηλίου του, ἀφῆρσε τὸ ἐν τῶν ὑποδημάτων του, τὸ ὁποῖον ἐρρίψεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἐκκλησίας, ἔθλασε τὸν ἐπ' αὐτοῦ μεταλλινὸν κρίκον, καὶ ἐσύτρινε τὸν θρόνον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο. Ὁ ἱερεὺς ἐπληρώθη καιρίως εἰς τὸν δεξιὸν ὤμον, εἰς τὸν δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν βραχίονα, εἰς τὸν ἀριστερὸν μηρὸν, καὶ εἰς τὸ ἄνω χεῖλος μέχρι τῆς ῥινός. Μετὰ δύο μῆνας ἰάθη τῶν πληγῶν, παθὼν καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα ἄκραν ἀγρυπνίαν· ἀλλὰ μένουσιν εἰσέτι εἰς παραλυσίαν οἱ βραχίονές του, καὶ ὑποφέρει εἰς τὰς διαφορούς τῆς ἀτμοσφαιρᾶς μεταβολάς.

Ὁ κεραυνὸς ἀφῆρσε βρέφος ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός, καὶ τὸ ἐρρίψεν ἐξ πόδας μακρὰν. Ἡ ἐκκλησία ἐγίμισε ἀπὸ μαῦρον καὶ πυκνὸν ἀτμὸν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διέκρινον τὰ ἀντικείμενα διὰ τοῦ φωτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ ἐμπρησθέντων ἱματίων· ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συμβάντος ἐφονεύθησαν ἑννέα ἄνθρωποι, καὶ ἐπληρώθησαν ὀγδοήκοντα δύο. Ὅλοι οἱ παρὰ τὴν ἐκκλησίαν κύνες ἐφονεύθησαν εἰς τὴν θύσιν ἐν ᾗ ἔτυχον. Γυνὴ τις εὐρεθεῖσα εἰς τὴν πλησίον τῆς ἐκκλησίας κειμένην καλύβην τῆς ἐδιηγείτο, ὅτι εἶδε τρεῖς μάζας πυρὸς πεσοῦσας τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην, καὶ ὅτι μάλιστα ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἐξήτουν νὰ κατακαύσωσι τὴν καλύβην. Ὁ κεραυνὸς ἔπεσε κατὰ πρῶτον, ὡς φαίνεται, εἰς τὸν

σταυρὸν τοῦ κωδωνοστασίου, τὸν ὁποῖον εὗρον εἰς δεκαεὶς μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἐμπρηγμένον εἰς χάραγμα βράχου· καὶ μετὰ ταῦτα τρυπήσας τὸν θόλον εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔκαμε μίαν κυκλικὴν ἀνασκαφὴν ἔχουσαν διάμετρον ἡμίσεως Γαλλικοῦ μέτρου, ἐκτεινομένην δ' ὑπὸ τὰ θεμέλια τοῦ τοίχου ἕως τοῦ καταστρώματος τῆς οδοῦ· καὶ ἄλλην, διὰ τῆς ὁποίας διῆλθεν ὑπὸ τὰ θεμέλια ἐνός ἵπποστασίου, ὅπου εὗρον πέντε πρόβατα καὶ ἓνα ἵππον φονευμένα.—
ΦΥΣΙΚΗ ΕΜ. ΨΥΧΑ.

Η ΠΕΡΙ ΤΑΣ ΩΡΑΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΟΥ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΟΣ.

ΑΦΟΥ ὁ Οὐασιγκτὼν διώρισε τὸ μεσημέριον ὡς τὴν ὥραν καθ' ἣν νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν Συνέλευσιν, δὲν ἔλειψέ ποτε νὰ διαπερᾷ τὸ κατ' ὄψιον τῆς αἰθούσης ἐνῶ τὸ ὠρολόγιον ἐκτύπα δώδεκα. Εἴτε οἱ προσκεκλημένοι ἦσαν παρόντες εἴτε ὄχι, πάντοτε ἤρχιζε τὸ γεῦμα καθ' αὐτὸ εἰς τὰς τέσσαρας. Πολλάκις, νέα μέλη τῆς Συνελεύσεως, τὰ ὁποῖα εἶχε προσκαλέσειν εἰς τὴν τράπεζάν του, ἤρχοντο ἀφοῦ τὸ γεῦμα ἦτον ἡμιτελειωμένον· αὐτὸς δὲ τότε παρετήρει, “Ἐδῶ, κύριοι, εἰμεθα πολὺ τακτικοὶ ὡς πρὸς τὴν ὥραν. Ὁ μάγειρός μου ποτὲ δὲν ἐρωτᾷ ἂν ἐφθασαν οἱ φίλοι, ἀλλ' ἂν ἐφθασεν ἡ ὥρα.” Ἐν Βοστώνῃ εὐρισκόμενος τὸ 1789, διώρισε τὰς ὀκτὼ π. μ. ὡς τὴν ὥραν, καθ' ἣν νὰ κινήσῃ διὰ τὴν Σαλήμ (πόλιν τῆς Μασσακουσέττης)· ἐνῶ δὲ τὸ ὠρολόγιον τῆς ἐκκλησίας ἐκτύπα ὀκτὼ, ἀνέβαιναν αὐτὸς εἰς τὸν ἵππον του. Συντροφία τις ἱππέων, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ τὸν συνοδεύσωσιν, ἐτόμπευον εἰς γειτονικὴν τινα ὁδὸν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του, καὶ μόλις ἐπρόφθασαν τὸν στρατηγὸν εἰς κωμὴν ἱκανὰ μίλια μακρὰν. Φθάσαντος τοῦ τάγματός, εἶπεν ὁ Οὐασιγκτὼν μετὰ ἀρίστην εὐδιαθεσίαν, “Ταγματάρχᾳ, ἐνόμιζα ὅτι ἀρκετὸν καιρὸν ἐκάθισες εἰς τὴν οἰκογένειάν μου, ὥστε νὰ μάθῃς πότε εἶναι ὀκτὼ.” Λοχαγὸς τις εἶχε δύο ἵππους, τοὺς ὁποίους ἠθέλε νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν Οὐασιγκτὼνα, ὅστις ἐλογίζετο ἄριστος κριτὴς ἱππων. Ὁ στρατηγὸς διώρισε τὰς πέντε ὥρας τὸ πρῶτ' ἵππον νὰ τοὺς ἐξετάσῃ. Ἀλλ' ὁ λοχαγὸς φθάσας μετὰ τοὺς ἵππους εἰς τὰς πέντε καὶ τέταρτον, εἰδοποιήθη παρὰ τοῦ ἱπποκόμου ὅτι ὁ Οὐασιγκτὼν εἶχεν ὑπάγειν ἐκεῖ εἰς τὰς πέντε, ἀλλ' ὅτι τὴν ἡνσηχολεῖτο εἰς ἄλλας ὑποθέσεις. Ὁ λοχαγὸς, περιλυπὸς διὰ τὴν ἀποτυχίαν, ἠναγκάσθη νὰ περιμένῃ ὁλόκληρον ἑβδομάδα, ἕως νὰ τύχῃ ἄλλην εὐκαιρίαν, μόνον καὶ μόνον διότι ἠργαγόρησεν ἐν τεταρτημόριον τῆς ὥρας.

ΑΛΛΑΧΟΥ ἐσημειώσαμεν, ὅτι κάποτε πίπτουσι βάτραχοι ἀπὸ τὴν ἀτμοσφαιρὰν ἐν εἰδῇ βροχῇ· ἐπίσης βέβαιον εἶναι, ὅτι τὴν 17ην Ὀκτωβρίου, 1827, ἐγένετο εἰς τὴν Ῥωσσίαν βροχὴ ἀπὸ μαύρα σκωληχία ἀπειράριθμα, ἐνῶ συγχρόνως ἐπίπτετο μεγίστη ποσότης χιόνος. Τὰ ζῷα ταῦτα εἶχον ὡς ἐνός δακτύλου μήκος, κεφαλὴν πλατυσμένην καὶ στιλπνὴν, καὶ τρεῖς πόδας ἀπ' ἐκάστης πλευρᾶς, διὰ τῶν ὁποίων εἶρπον τάχιστα ἐπὶ τῆς χιόνος, καὶ συνηθροάζοντο περὶ τὰ φυτὰ, καὶ τὰς τρύπας δένδρων καὶ οἰκοδομῶν.